

הגרמנית הרצוצה שלי, זהו הבית

*

יש פֶּנֶה אַחַת, שְׂכוּחַת אֵל,
שְׁאֲנִי מְכִיר רַק בְּלִבִּי.
מֵעוֹלָם לֹא הֵייתִי בָּהּ, אֲבָל רַק אֲנִי
יכול לְדַבֵּר בְּשִׁבְחָהּ.

כָּל חַיִּי אֲנִי תָר אַחֵר הַפֶּנֶה הַזֹּאת.
עַד בְּרִלִין בָּאתִי
וְטָרַם מְצֵאתִיהָ.

אֲבָל אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהִיא קִיְמָת,
אֲנִי חָשׁ בְּנוֹכְחוּתָהּ,
בְּחֶמָה.

הִיא קוֹרֵאת לִי:

Aharon, komm her,
ich bin nur für dich hier.
Ich bin der Einzige
und du bist der Einzige
und ich warte nur auf dich.

זוֹהִי גֶרְמָנִיָּה שֶׁל יְלֻדוֹתִי,
שֶׁל מְשַׁפְּחָתִי,
שֶׁל גְּזֵלַת אֲמִי.
וְהִיא קוֹרֵאת לִי
בְּשִׁמִּי.

*

יש קצב אחד בְּנוֹקֵלָן
עם סְחֹרָה פֶּחַ,
אֲבָל אֶצְלוֹ אֲנִי מְרָגִישׁ
בְּבֵית מְשֹׁם מָה.

בָּקָר וְצִפָּרִים,
פֶּטְרוֹזִילִיָּה עֵיפָה
וּמִשְׁמָשִׁים חֲמוּצִים
שֶׁמְזַכְּרִים לִי אֶת חֵיפָה.

הַמָּחִיר לֹא מְנַפֵּחַ
וְיֹדְעִים לְגַלְעַן זֵית,
וְלִקְפָּאִית יֵשׁ שֵׁן זֶהָב
שֶׁמְחַפֶּה עַל כָּל הַזֶּהָמָה.

*

אֵין לִי שֶׁקֶט. כָּבֵר שָׁנִים שֶׁאֵין לִי שֶׁקֶט.
אִם שֶׁקֶט לִי, רַעַשׁ לִי.
וְאֲנִי לֹא שֶׁקֶט בְּאַשֶּׁר אֲנִי.

בְּבִרְלִין מְצֹאֲתִי שֶׁקֶט,
אֲבָל הַשְּׁנֹאָה בְּתוֹכִי.
לְקַחְתִּיהָ אֵתִי
וְאֲנִי הוֹלֵךְ אֹתָהּ
כָּל עוֹד אֲנִי הוֹלֵךְ,
וְכָל עוֹד אֵין לִי
כָּל עוֹד...

Leise Park

בְּהִנְס־רוֹל־שְׁטְרָאסֶה,
מוֹל חֲנוּת הַסְּפָרִים הַקְּטָנָה, הַשּׁוּמְמָה,
הַמְתַּמְחָה בְּתַאטְרוֹן וּמַחֲזוֹת,
עוֹמֵד לוֹ פֶּאָרְק סוּדִי,
שְׁמוֹ Leise Park
גִּנַּת הַשְּׁקֵט.

רֵב הַשָּׁנָה נִשְׁכַּח הַמָּקוֹם הַזֶּה מִלִּבִּי,
אֲבָל לַעֲתִים רְחוּקוֹת, בְּאֶבֶיב,
כְּשֶׁהֲרִגְלִים גּוֹרְרוֹת אוֹתִי לְשׁוֹטֵט בְּלִי מַטָּרָה,
אֲנִי מוֹצֵא אֶת עֲצָמֵי פֶתָאם
בֵּין הַמַּצְבוֹת הַזֵּרוֹת, הָעֲתִיקוֹת.

יְלָדִים מְתוֹרִצְצִים לְמַרְגְּלוֹתֶיהֶן,
שְׁקוּעִים בְּשַׁעוֹת מְשַׁחֵק מְתוֹקוֹת.
אֲנִי פּוֹסֵעַ בְּשִׁבְלֵים הַמְּפִתָּלִים,
חוֹשֵׁב לְעֲצָמֵי שְׂאֵם לְהַקְבֵּר
אֶז כָּכָה: בִּינוֹת לִילָדִים,
לְצַחוּקָם, לְבִכָּיָם.

אֲבֵן שְׁקֵטָה, כְּרוּיָה,
נִצָּבֶת בְּלֵב הַחַיִּים.

לא קל לכתב בבצורת הקיץ הזאת,
כשהדשא בחוץ מזהיב, מפציר בי לצאת,
לשבת לכתב, לבד, בלתי קרוא,
כשהשירה עצמה מעלפת,
חדורת קיץ.

זה זמן התעלסות קרני השמש,
זה זמן מגע האיברים,
אדמה חמה, מיחמת,
איברי אדם משרגים,
מפלשים. הכל טמא. מצוץ
חטא מברך, קדוש.
תשוקה נואשת להיות,
לא לחמד במלה עקרה
את מה שממילא עולה
על גדותיו, גדוש, מעבר.

כמה בזבזן הקיץ,
כמה נדיר וגדוש
ושופע אור.
איך מתבצרים
מפני כל השפע הזה?

Volkspark Friedrichshain

יש שם מוֹרֵד אֶחָד,
וּמַעֲלָה.
גִּדְּרוּ שָׁם וְקִשְׁרוּ אֶגְדַּת זְרָדִים
לְתֵת מִשְׁעָן לְכַף הָרֶגֶל.

בַּחֹרֶף, כְּשֶׁהָאֲדָמָה קְפוּאָה,
וְכָל הַעֲצִים לְבוּשִׁים כּוֹר כְּשׁוֹף,
אֲנִי מְטַפֵּס בָּאֲדָמָה הַקְּפוּאָה,
הַזֶּרֶה.

זוֹ הָאֲדָמָה שְׁלִי.
זוֹ הַזֶּרוּת שְׁלִי.
גְּרַמְנִית רְצוּצָה שְׁלִי.
זֶהוּ הַבֵּית.